

מאת משה פרידן ויקפדיית נחלת הכלל

הרב עובדיה הדאייה

הרב עובדיה הדאייה נולד בחלב (1889) כנצר למשפחה רבניים, וגדל בירושלים. מגיל צעיר החל לעסוק במלאת הדיננות ולימוד התורה בנגלה ובנסתר. שימש כרבבה הראשי של פתח תקווה, חבר בית הדין הרבני הגדול, חבר הרבנות הראשית וכרב בישיבות שונות. עמד שנים רבות בראש ישיבת המקובלים בית אל, אותה שיקם לאחר חורבנה במהלך נפילת הרובע היהודי במהלך מלחמת העצמאות. נודע בהתמדתו ובזריזותו. בספריו הרבים בהלכה ובאגדה, בנגלה ובנסתר, ובראשם ספר השו"ת שלו "ישכיל עבדי", עסק ברבות מבויות השואה. תמן בהתלהבות בתנועה הציונית ובהקמת מדינת ישראל, שעליה אמר כי "אמו מאזינים לפעמי הגואל הקרב הבא". תמן באמירת תפילה יהודית ליום העצמאות וליום ירושלים, וסביר כי האירועים שאירעו בהם אינם פחותיים מניסי חנוכה. התנגד בתוקף למסירת שטחים מארץ ישראל לנוכרים, בטענה שהריבונות היהודית בשטחי הארץ מוציאה אותם מהשפעתם של כוחות הטומאה וה"סטרה אחרת". חתן פרס ישראל לספרות תורנית וממקורביו של הרב קוק. בין גדולי תלמידיו היו הרב מרדכי אליהו והרב גץ. הרב הדאייה נפטר בכ' בשבט תשכ"ט (1969) ונקבר בהר הזיתים.